

Călătoria începe cu o criză spirituală (CC 1:5-11)

I. Începe călătoria Miresei: paradoxul harului – ”Neagră dar frumoasă”

Sunt neagră, dar sunt frumoasă, fiice ale Ierusalimului, asemenea corturilor din Chedar, asemenea draperiilor din Salma. Nu vă mirați pentru că sunt neagră ... (CC 1:5-6)

- A. Călătoria Miresei începe cu o călătorie spirituală care este comună fiecărui credincios sincer așa cum vedem în declarația ei de credință. (CC 1:5)

Numim acest aspect ”paradoxul harului” pentru că pe măsură ce ea descoperă păcatul ei care este lipit de inimă, realizează că este și frumoasă înaintea lui Dumnezeu.

Duhul Sfânt îi permite să își vadă păcătoșenia în același timp cu iubirea ei de către Dumnezeu. Aceasta descrie un credincios sincer, dar încă slab.

- B. Suntem frumoși pentru Dumnezeu chiar și în slăbiciunile noastre din 4 motive:

1. Iubirea pentru noi derivă din primirea darului dreptății (2 Cor 5:17-21)
2. La nașterea din nou Duhul Sfânt pune un ”DA” în duhul nostru față de Dumnezeu. Fiecare mișcare a inimii noastre către Dumnezeu este lucrarea Lui în noi, care este numită *duh dornic/disponibil/statornic*. (Ps. 51:12 NAS; Mt. 26:41).
3. Frumusețea noastră este legată de frumusețe personalității emoționale a lui Dumnezeu. Emoțiile și pasiunea din inima lui Dumnezeu determină modul în care ne vede pe noi. Frumusețea este în ochii celui ce privește. Dumnezeu vede foarte diferit decât vedem noi oamenii. (1 Sam. 16:7; Isa. 55:7-9).
4. Dumnezeu ne vede prin lentilele destinului nostru etern în calitatea de Mireasă a lui Iisus.

- C. Trebuie să înțelegem cele 3 stadii ale victoriei noastre în Iisus.

1. Intenția sinceră de a asculta de Dumnezeu este punctul de început al victoriei noastre.
2. Avem o străpungere parțială însoțită de o luptă continuă. Suntem victorioși în mod general dar încă ne luptăm cu anumite domenii particulare ale vieții. (Gal. 5:16-17).
3. Este o străpungere substanțială care implică dorințele noastre (Rom. 6:14-23).

II. Criza ei spirituală: respingerea și rușinea

Nu vă mirați (priviți) pentru că sunt neagră, fiindcă m-a ars soarele. Fiii mamei mele s-au purtat rău cu mine și m-au pus să păzesc viile; însă via mea (inima) nu mi-am păzit-o. Dezvăluie-mi, iubitul inimii mele (Iisus), unde îți duci turma la pășune și unde o odihnești la amiază? Pentru ce să te cauți ca una care este acoperită (prostituată Gen 38:14,15) pe la turmele prietenilor tăi? (CC 1:6-7)

- A. Descrie 5 presiuni pe care le resimte în criza ei spirituală (CC 1:6-7):

1. Se simte rușinată de către cei care se uită la ea datorită eșecului ei.
2. Resimte greu respingerea din partea fraților ei mânioși

[Mike Bickle IHOPKC](#)

valeriucoatea.wordpress.com

vesstally.a2j@gmail.com

3. Suprasolicitată pentru că trebuia să aibă grijă și de via altora;
4. Fapt care făcea să negligeze propria vie (inimă) și să nu aibă proștețimea iubirii lui Iisus.
5. *Slujea lui Iisus de la distanță.*

B. Interacțiunea "Fiilor mamei mele" cu Mireasa (credinciosul).

1. Cine sunt ei? Identificarea "Fiilor mamei mele" – Biserica.

- a. Descrie frații ei prin expresia "fiii mamei mele". Dea lungul Cântării (1; 6; 3:4, 11; 8:2, 5) **mama** face referire la **Biserică** din moment ce noi suntem născuți din Dzeu, prin Duhul, prin intermediul lucrării Bisericii.
- b. Pavel și alți au scris despre Biserică, liderii ei și Noul Ierusalim ca fiind o "mamă" pentru credincioși (Gal. 4:19, 26; 1 Tes. 2:6-7).
- c. Cei care fac voia lui Dzeu sunt mama și frații Lui. (Mt. 12:46-50). Dzeu este Tatăl nostru iar biserica este văzută ca mama noastră. Iisus, fundația Bisericii a fost născut din sămânța femeii (Gen 3:15).
- d. Israelul răscumpărat a fost reprezentat ca o "mamă" care a dat naștere lui Iisus copilul-băiat (Apoc 12:5)

2. Care este reacția lor?

- a. Fiii au fost mânioși pe zelul ei tineresc. Aceștia vorbesc despre liderii spirituali care au ajuns fără viață și care nu apreciază pe tinerii înflăcărați. De ce așa?
 1. Credincioșii înflăcărați aduc convingere conving pe credincioșii apatici despre starea lor (care traduc zelul lor spiritual ca fiind legalism).
 2. Zelul netemperat al credincioșilor stârnesc mânia liderilor apatici. Zelul nostru trebuie asezat cu smerenie și înțelepciune. Este specific celor nou înflăcărați pentru Iisus să fie absorbiți și mândri în modul în care cheamă pe alții să urmeze din toată inima pe Iisus. Unii se înalță pe sine și condamnă pe alții care nu exprimă devoțiunea ptr Iisus în același fel ca ei.
- b. A fost abuzată de ceilalți care au profitat de râvna ei și i-au dat de muncă mai multe responsabilități în diferite vieți (plural). Ea a fost **epuizată spiritual**. Epuizarea nu vine din muncă asiduă cât **din jugul religios** (a munci fără să te conectezi la Duhul Sfânt în munca ta).
 1. Îmbrățișare mai multor responsabilități de teama vorbelor care au putea să apară (teama de oameni) sau din dorința de a fi observat de alții duce la epuizare!

3. Efectul crizei asupra ei.

- a. Ce își dorea inițial a fost sărutul Cuvântului. Dar acum, după ce a mai trecut ceva timp, grădina ei a fost sufocată de ierburile răcelii spirituale, păcatului și rușinii.
- b. A îngrijit alte vieți dar nu a îngrijit propria vie (inimă). Responsabilitatea principală înaintea lui Dzeu este relația noastră cu Iisus.

1. A avea grijă de via ei înseamnă să îngrijească de comuniunea ei cu Dzeu și facerea voii Lui.

m-au pus să păzesc viile; însă via mea (inima) nu mi-am păzit-o. (CC 1:6)

- c. Ea simte **durerea de a sluji lui Iisus de la distanță.** Acest lucru se întâmplă când nu slujește fără a se mai conecta cu Duhul Sfânt. Se simte ca o femeie care se acoperea (*prostituată cf. Gen 38:14,15*) pentru a sluji Păstorului.

Dezvăluie-mi, iubitul inimii mele (Iisus), unde îți duci turma la pășune și unde o odihnești la amiază? Pentru ce să te caut ca una care este acoperită (prostituată Gen 38:14,15) pe la turmele prietenilor tăi? (CC 1:7)

1. În lumea antică femeile se acopereau când:
 - a. Lucrau cu străinii. Strigatul se poate traduce cu : De să stau pe margine și nu lângă Tine ca odinioară?
 - b. Erau prostituate. (Gen 38:14,15). Lucru care indică servicii fără atașamentul inimii, dedicarea ei.

Ea dorește să fie cu El, oriunde se află El. a pierdut dulceața comuniunii cu Dzeu. Tânjește după sărutările Cuvântului primite în experiența "odăilor" împreună cu Domnul.

I. Reacția Miresei: Strigătul disperat de a avea mai mult din Iisus. CC1:7

- A. În mijlocul crizei ea strigă cu disperare în rugăciune. Își amintește de sărutul Cuvântului din camere. Cere de la Păstor consiliere/sfaturi. " **unde îți duci turma la pășune?**" Putem să oferim acest strigăt, **doar dacă avem încrederea că suntem iubiți chiar și în slăbiciunile noastre.**

1. Ea încă Îl iubește și strigă: " ***Dezvăluie-mi, iubitul inimii mele (Iisus),***" Ea știe că a eșuat în iubirea ei slabă. **Iubire slabă nu este iubire falsă!!!** Ea este totuși o iubitoare sinceră de Dzeu. Ea nu este o ipocrită fără speranță așa cum vrea dușmanul să credem. Are încredere că iubirea ei este reală chiar și în criza spirituală și apatie.
2. Nu a spus: "Dezvăluie-mi, din moment ce sunt o ipocrită fără speranță". Ea declară : "Știu că iubesc pe Dzeu." Este similar cu ce a spus Petru: "știi că Te iubesc, deși tocmai te-am trădat!"

- B. Este disperată să întâlnească pe Iisus. Lucrarea sau promovarea nu sunt suficiente. Ea vrea să știe unde își hrănește turma. Este o expresie a rugăciunii ei: "Atrage-mă!"

1. Seara sau în timpul zilei o oaie se așeză la odihnă dacă stomacul este plin. Dzeu vrea ca să ne odihnim în mijlocul căldurii sau presiunii vieții prin conectarea cu El, nu doar prin a munci pentru El. Oile se odihnesc noaptea doar dacă sunt sătule. ***El mă culcă în pășuni verzi*** (Ps 23:2).
2. Ea adresează rugăciunea pe limbajul păstorilor: " ***unde mă vei împlini/satisface sufletul sub căldura zilei sau unde mă vei odihni la noapte?***"

Vrea să fie satisfăcut cu Iisus sau să fie odihnită noaptea. Ea spune cu alte cuvinte: *"am fost hrănită de alții, dar acum, vreau să fiu hrănită de Tine. Unde vei satisface strigătul duhului meu?"*

- C. ***Iisus tânjește să ne rugăm această rugăciune.*** El nu dorește să ne resemnăm la o viață de apatie spirituală. Nu vrea să ne descriem ca pe niște ipocriți fără speranță. Îi face plăcere când strigăm *"hrănește-mi inima așa cum o făceai odinioară! Sunt o femeie acoperită, te slujesc de la distanță. Via mea are multe buruieni în ea. Multe lucruri sunt greșite. Eșuez iar oamenii devin mânioși. AM NEVOIE SĂ ATING PE CEL CE CARE ÎL IUBESC!"*.
- D. Indiferent de cost, ea vrea focul intimității cu Dzeu să o consume din nou. Vrea să o hrănească din nou. Strigă să redescopere "dragostea dintâi".

II. Răspunsul profund al lui Iisus. 7 afirmații esențiale!

Dacă nu știi, tu, cea mai frumoasă dintre femei, atunci mergi pe urmele lăsate de turmă și paște-ți iezii lângă corturile păstorilor! (CC 1:8)

- A. Iisus aude rugăciunea ei disperată. (CC 1:7) și îi răspunde în mod personal (CC 1:8-11). Îi oferă 7 afirmații care răspund rugăciunii ei de a-L găsi.

Întâi afirmă **că e frumoasă** în ochii Lui, apoi îi **dă un răspuns întreit** (1:8b,c,d) și apoi face **trei declarații** (1:9-11). Reacția ei este plină de recunoștință (CC 1:12).

O parte vitală a călătoriei în experimentarea pasiunii sfinte se regăsește în răspunsul lui Iisus. Aceasta este prima revelație a lui Iisus pe care o dă Miresei în călătoria ei. Se descoperă pe sine ca "Minunat sfetnic" sau Păstorul care dă sfaturi practice despre cum să înainteze în slăbiciunea ei.

Afirmația:

- A. Se adresează Miresei numind-o: "Cea mai frumoasă dintre femei" Cu alte cuvinte îi spune: "știi că sunt buruieni în grădina ta și că Mă urmezi de la distanță, dar văd strigătul inimii de a Mă iubi". Iisus îi câștigă inima convingând-o de frumusețea pe care o are în ochii Lui.
- B. Iisus începe dialogul spunând :"Dacă nu știi tu...". Răspunsul lui șochează pe toți. Ne-am aștepta la o muștrare. Știe că grădina noastră nu este îngrijită și că îl urmărim de la distanță și totuși ne considerăm cei mai frumoși ptr El. El ne consideră frumoși în mijlocul dezorientării și eșecului. Cu siguranță suntem de neubit pentru fiii mânioși, dar nu și ptr El. Ne vor disprețui dar suntem cei mai frumoși pentru El. Se adresează rușinii și respingerii ei.
1. Iisus o definește ca fiind **cea mai frumoasă femeie în lumina comparației cu celelalte femei ale lumii sau religii false care disprețuiesc pe Iisus.** El nu o compară cu apostolii maturi.

- a. Ne privește în perspectiva comparației cu cei 6-7 miliarde de oameni care nu au nici un interes pentru Iisus. Noi suntem interesați de Iisus și avem darul neprihănirii. Aceasta este frumusețea!
2. În CC 1:4e, Mireasa instruieste pe fetele Ierusalimului: ” vom elogia dezmiardările mai mult ca vinul”. Iisus o provoacă să își amintească de iubirea Lui în răspunsul pe care Îl dă Miresei, când face referire la modul în care o vede în slăbiciunea ei.
 - a. Iisus întâi se adresează inimilor noastre în criză, numindu-le ”cea mai frumoasă”, apoi ne dă instrucțiuni!

Răspunsul întreit:

- A. Răspunsul întreit al lui Iisus despre locul unde paște turma și ne expune intimității cu Dzeu accentuează importanța vieții Trupului. Toate acele trei răspunsuri au legătură cu viața Trupului dar și cu răspunsul la cele mai obișnuite trei ispite.

Dacă nu știi, tu, cea mai frumoasă dintre femei, atunci mergi pe urmele lăsate de turmă și paște-ți iezii lângă corturile păstorilor! (CC 1:8)

1. Angajamentul față de viața trupului. (v 8c): refuzul izolării!
 2. Angajamentul de a sluji în lucrare (v 8d): refuzul inactivității/lenei!
 3. Angajamentul față de autoritatea spirituală (v8e): refuzul independenței!
- B. Atragerea este un act la singular pentru că are de a face cu intimitatea. Alergatul este plural pentru că se referă la lucrare. Dzeu nu vrea ca noi să alergăm în lucrare izolați, leneși sau cu un duh independent!
- a. În primul rând. Refuzul izolării va avea loc prin implicarea în viața Trupului. (CC 1:8c). Îi spune să meargă pe urmele turmelor sau să se implice în părtășia cu Trupul. ”urma turmelor” reprezintă locul în care oile umblă cu Dzeu. Dl spune să umblăm și noi acolo unde se află Trupul lui Iisus, Biserica.
 - i. Cu alte cuvinte îi spune să se întoarcă în părtășie să nu reacționeze față de frații care te tratează greșit sau te judecă!
 - ii. Izolarea de Trupul lui Iisus nu este motivată de dorința de a căuta mai mult pe Dzeu ci de respingere, amărăciune și rușine. Diavolul ne vrea în izolare, ca să ne poată distruge.

Să nu renunțăm să ne adunăm laolaltă, așa cum obișnuiesc unii, ci să ne încurajăm unii pe alții, cu atât mai mult cu cât vedeți că Ziua se apropie! (Evrei 10:25)
 - b. În al doilea rând. Ai grijă de responsabilitatea pe care ți-a dat-o Dumnezeu pentru a refuza lenea. (CC 1:8d). Avem responsabilitatea de a hrăni pe mieluşei care sunt înaintea noastră trimiși de Dzeu. Iisus se va descoperi și mai mult dacă facem asta.
 - c. În al treilea rând. Supune-te autorității spirituale refuzând independența spirituală. Ea slujește Trupului stând ”lângă corturile păstorilor” adevărați. Dzeu vrea să avem un duh deschis față de păstorii (liderii) pe care îi așează peste noi.

Duhul știe că păcatul se va înmulți din ce în ce mai mult. (Mt 24:12). El știe că orice lider pe care l-a pus sau îl va pune deasupra ta este imperfect.

- i. Descoperim pe Iisus în moduri și mai profunde pe măsură ce ne relaționăm liderilor imperfecti. Dzeu folosește lideri (păstori) imperfecti pentru a ridica la suprafață din inima noastră lucrurile ascunse și pentru a ne tempera.
- ii. Când vedem lideri imperfecti în jurul nostru, suntem tentați să dezvoltăm rezistență în a sta lângă corturile lor și de a etala un duh de judecată, de a-i învăța minte ce au greșit.
Supunerea are de a face cu smerenia și a avea un duh deschis față de autoritate.

C. **Rezumat:** răspunsul întreit al lui Iisus acoperă trei domenii de ispitire.

1. Ispita de a ne izola și amări când ne simțim respinși sau tratați greșit de frații mânioși sau când ne simțim rușinați de păcatul nostru. Trebuie să stăm în părtășie pentru a putea fi vindecați.
2. Ispitirea de a fi egoiști și fricoși. Iisus vrea să avem grijă de cei micuți. Descoperim pe Iisus cel mai bine în contextul slujirii altora.
3. Ispita de a rezista autorității spirituale.

III. **Declarațiile: Sinceritatea ei este reafirmată de Domnul.**

Iubita mea, eu te asemăn cu o iapă înhămată la unul dintre carele lui Faraon. Cât de frumoși îți sunt obrajii, înconjuțați de podoabe, și gâtul tău cu șiraguri de mărgăritare! Îți vom face podoabe de aur, stropite cu argint. (CC 1:9-11)

Este comparată cu trei lucruri care îi reafirmă iubirea datorată sincerității și a duhului dornic înaintea lui Dumnezeu. Apoi în v.11 îi face o promisiune.

Primul lucru pe care îl face este să îi vorbească inimii ei pentru a reafirma importanța ei, numind-o: "Iubita mea". Îi vorbește din nou cu dragoste.

Cum este restaurată imaginea ei despre sine.

Dzeu vede dorința sinceră și puternică de a urma pe Iisus în neprihănire.

A. Ea este ca iapa de la carul lui Faraon.

eu te asemăn cu o iapă înhămată la unul dintre carele lui Faraon

1. Calul este simbolul *puterii și tăriei*. Contextul comunică puterea ei în neprihănire. Faraon avea cei mai buni, dresați, antrenați cai din acea moment istoric. El leagă puterea ei de imaginea cailor.
2. "Unul dintre carele lui Faraon" vorbește despre *cei mai fini și puternici cai de luptă din lume*. Cailor lui faraon erau cei mai renumiți în lumea de atunci. Faraon alegea cei mai buni dintre cei mai buni cai pentru carul lui. Faraon avea mii de cai. Cel mai bun dintre ei era la carul lui!!! Solomon, cel mai bogat om al lumii a cumpărat acești cai!

Emoțiile noastre sunt atractive pentru El, care ne-a atins emoțiile prin Duhul. Dimensiunea vieții ei emoționale a fost atinsă de Dzeu aducând devoțiunea sinceră față de Iisus.

Cât de frumoși îți sunt obrajii, înconjuțați de podoabe, și gâtul tău cu șiraguri de mărgăritare! Îți vom face podoabe de aur, stropite cu argint. (CC 1:10-11)

- B. **Obrajii** comunică **emoțiile** în toată CC. Ei trădează mânia sau bucuria. Când privim obrajii cuiva se poate observa imediat dacă este bucurie în inimă sau mânie.

Podoabele. Sunt creații ale artiștilor pentru a înfrumuseța un obiect. Iisus este artistul care a lucrat la înfrumusețarea noastră (Is 61:3)

1. Deși Dzeu vede pofta și mânia din noi, *de asemeni vede și pasiunea din noi care crește pentru El.* Dzeu spune: "emoțiile tale sun plăcute, iar eu am creat cu măiestrie un "Da!" pentru Fiul Meu în tine." Acest aspect mișcă inima lui Dzeu.

Dzeu vede supunerea ei față de autoritatea spirituală și decizia irevocabilă de a asculta de Iisus.

Cât de frumoși îți sunt obrajii, înconjurați de podoabe, și gâtul tău cu șiraguri de mărgăritare! Îți vom face podoabe de aur, stropite cu argint. (CC 1:10-11)

- C. **Gâtul** vorbește în mod simbolic despre **voință**.

1. Biblia vorbește despre oameni care sunt cu gâtul **înțepenit**, care se traduce prin oameni **încăpățânați și religioși**.
2. Gâtul mai vorbește despre **supunerea reverențioasă**. Gâtul este cel care mișcă capul în direcția dorită. Când un rege se întorcea de la război victorios, punea piciorul pe gâtul regelui rival imagine care comunica despre supunere.

Lanțul de aur vorbește despre **autoritatea regală**.

1. Doar regii au lanțuri de aur. În acele zile puțini și-ar fi permis să aibă un lanț de aur, excepție făcând regii. Lanțurile de aur erau foarte scumpe și rare pentru că erau purtate doar de clasa regală.
2. Un lanț de aur cu emblema regală era purtat de prințese prin oraș.

IV. Dumnezeu promite să termine ce a început în noi.

Îți vom face podoabe de aur, stropite cu argint. (CC 1: 11)

- A. **Ornamentele de aur** vorbesc despre **caracterul divin**. Ea va fi ca și Iisus în caracterul "de aur". Aceasta vorbește despre credincioșii care sunt purificați prin foc. (Maleahi 3:1-4)

Argintul vorbește despre **mântuire**. Va fi folosită să ducă mântuirea la alte popoare. Va fi echipată să elibereze pe alții.

- B. "**Îți vom face**" este o promisiune divină de a finaliza lucrarea Lui din ea. În acest moment încă răspunde la întrebarea ei din v7: "unde mă vei hrăni?" Dzeu promite să lucreze ceva special în ea. Ne va **transforma** în persoane care aleg deplin să aibă un caracter divin (de aur) și care sunt pregătite să elibereze pe alții (argint).

Ne promite victoria în domeniile în care ne împiedicăm și vom fi agenți prin care oamenii vor fi mântuiți.